

இத்யங்கம்

கடையிற சுலபமிகள்

வினாக்கள் விடைகள்

து
த
ம

போத
மாத
ஏத வேளவிடு

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே—கத்தான்தா

சேதி 9 | ஏவிளம்பிலூ மூப்புச்சி 1-நா (17-10-57) | பக் 12

பொருளடக்கம்.

சிலையும்	பக்கம்
1 கடையிற் சுவாமிகள் குஞ் தோத்திரப்	353
2 அடியர் வணக்கம்	354
3 யார் யனிதன்	355
4 சிவானந்தர் அபிவுரை	358
5 ஜன் குடில்	360
6 கடையிற் சுவாமிகள்	361
7 மனிதர் இல்லாதனும் ஏன் பீற்றாறு	366
8 மீ காஞ்சி காம்போரி கணவாயினோ கம்	367
9 யோக ஆசனங்கள்	369
10 நாமகள் வென்பா	372
11 தீரங்களி	374
12 புதுயழி காணவேண்டும்	377
13 மனிதன் மரணத்தைக் கண்டு பயப்படுவதேன்	380
14 நல்ல அபிவுரைகள்	382
15 சுத்தாருஷ்திராயனாச் திருக்கொள்ளி	383

ஆத்ம ஜோதி

ஆபுள் சுந்தர ரூபா 7/-: வருடச்சுந்தர ரூபா 3/-
தனிப்பிரதி கதம் 30

கோருவ ஆசிரியர்: க. இராயச்சந்திரன்

பதிப்பாசிரியர்: ந. பூத்தநாயா

ஆத்மஜோதி சிலையும் நாவலப்பிட்டி [இலங்கை]

கடையிற் சுவாமிகள் குஞ் தோத்திரம்.
(செர் ஒருவர் பாடியல்ல)

எண்டோள்களும் வீசி பெழில்சேர் நடமாடிக்
கண்டோள்களி நீக்குஞ் கடையிற் குஞ்சானை
வண்டோலிடு சோலை வண்ணைப் பதிமேவித்
தொண்டாம்புணை யேறித் தொடர்ந்தாட் படுவீசே:

பெரியகடை நாதன் பித்தன் திருக்கோலம்
சரியவர்னாக் சீலை கரித்தோ லன்சால்வை
துரியாதீதப் பொட்டுத் துலங்கு நடைமொட்டிக்
சரியாயறிந் தேத்தித் தழைத்தாட் படுவீசே.

இருவினைப் பயனற் பிறந்திறங் தழுவு
மிடைவிட்ட வேதனைக் கிடமாங்
கருவழி மஹத்தைக் கட்டறத் தூறங்துன்
கடைவெளிக் கழிலை யடையக்
குருவழிக் தொடருங் குழாத்திடை பிருந்தே
குறையினைக் கழித்திட வெந்த
னிருவினை பறுத்தாட் கொண்டருள் புரியா
• யின்றவனே யேகார யகனே.

வரவு போக்கிலா மௌன வைப்பினரே
வழியைக் காட்டவே யொழிவெனுங்கூடிடப்
பெரிய பேரங்கின் பேரருட் கிணை
பிற்தியா தளபேச வல்லமோ
நெருங்கின் ரெதிர் நானு சின்னடி
கெஞ்சிலே பதிரீச னுய்ந்திடப்
பரம சுற்குரு வாகவந் தவா
பாவியேற் கருள் பத்மபாதமே.

தாதையெனத் தண்ணருள் பொழிந்திடர் தழிந்தே
தீதிநெறி யுய்த்தெமது பாசமது தீயக்
கோதில் வழிகாட்டு கடைச்சாமி குருவள்ளல்
பாதமலர் சிந்தையிற் பதித்தினிது வாழ்வாம்.

அடியார் வணக்கம்.

[சுத்தானந்தர்]

அன்பிருக்கும் உள்ளத்தில் ஆண்டவன் உள்ளான். அடியார் குழுவில் ஆண்டவன் உள்ளான். அப்பூதி அடிகள் போலே திருவடியாரிடம் என் அன்பும் பணிவும் வளர்க! திருநாவுக்கரசு அவர் மனீ, மக்கள், அறநிலையங்கள் அனைத்தையும் அழைத்துபோலவே, இறைவனே என் உடல், பொருள், ஆளி, சுற்றம், காட்சி, உணர்ச்சி, செயல், மொழி அனைத்திலும் நினது திருப்பெயரின் ஒளி திகழுக! ஞானசம்பந்தப் பாடல்களையாழில் மீட்டிய திருநீலகண்ட யாழிப் பாணர் போல உனது அருட்பாடல்களை எப்போதும் என் உள்ளாம் நாடி வீணையில் மீட்டுக! யேநாபாநார் போன்று, நாவில் உனது திருநாமமும், நெஞ்சில் உனது திருவடிப் பற்றும். உடலில் உன் அடியார் திருத்தொண்டுமாக வாழுவை; இறைவனே, இவையே நான் பிறப்பெடுத்த பயன்!

ஊன் சுமை நீத்தாள்; நண்ணூடல் கொண்டு அன்பு செய்தாள் காரைக்கால் அம்மை; துண்பம் வரினும் அன்பிற்குறையாள்; ஒன்றே நினைந்தாள்; ஒன்றே உணர்ந்தாள். அந்த ஒன்றே அறிவி, அறினன் அறிவிப்பான்! அந்த அறிவால் இருவினையும் வேறாறத்தாள்; கயிலை ஏறினாள். அம்மையே என்று இறைவன் வரவேற்றிறன். அப்பார் என்று அடிபணிந்தாள். வரங்கேள் என்றான். இறவா அன்பு, பிறவா வாழ்வு, மறவாச் சிந்தை, ஆடுந் திருவடிக்கீழ் பாடும் பேறு இவ்வரங்களையே கேட்டாள் அம்மை! நாழும் அத்தகைய அன்பு வரத்தையே கோருவோம்.

யார் மனிதன்.

[ஆசிரியர்]

—०१५०—

ஒரு ஊருக்குப் புதிதாகச் சென்றேன். ஒரு பெரிய பணக்காரருடைய விட்டில் கொண்டு சென்று சேர்த்தார் நண்பர். கான் வேற்றாரான் என்றமையினால் பொலும் சன்று உபசரிக்தார் என்னை. அவருடைய உபசரை என்னைத் திக்குமுக்கடையச் செய் ஆவிட்டதாக்கடையோடு கடையாக இந்த ஊரில் யான்பார்க்கவேண்டியன என்ன உண்டை? இங்குள்ள பெருமக்கள் யாவர்? என்ற இரு கேள்விகளைக் கேட்டுவைத்தேன். இங்குப் பார்ப்பதற்கும் ஒன்றும் இல்லை. நீக் ஊரில் பெரிய மனிதர்களும் ஒருவருமில்லை. இந்த மறுமொழிக்கு ஒரு மறைபொருள் இருக்கிறது. என்கூ வீட்டைத் தனிர இவ்வுரில் விசேடம் ஒன்றுமில்லை; என்னைக் தனிர ஊரில் பெரியவுமும் இல்லை, என்பது.

சிலர் எடுத்தற்கெல்லாம் ஊர் கெட்டுப்போய்விட்டது. மக்கள் எல்லாரும் மாறுகாடாக ஈடுக்கிழுர்கள் என்று உபதேசம் செய்வார்கள். தம்மைக் காலை தலைக்குத்தே அவர்கள் அப்படிக் கூறுவது மரபு. தம் முடைய குற்றக்கடைத் தனிர்த்தைப் பிறகு சுற்றக்கடைப் பாரிக்கும் பழக்கம் மக்களிடையே வேறான்றிவிட்டது. பொரும்பாலான மக்களிடம் தமக்கென்று நிலையான ஒரு கொள்கை கிடையாது. மற்ற வர்களுடைய மன்னக்குத் திருப்பதி செய்வதற்காகத் தமது மனச் சாட்கியைக் கொலை செப்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் பெரியார்களாவது எப்பம்? வெர்களிடத்து அன்பும் இல்லை; அறமும் கிடையாது. மற்றையோர் தம்மைக் குறை சொல்லக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காகவோ மற்றையோரின் பகையைச் சம்பாதிக்கக் கூடாதென்பதற்காகவோ தமது மனிதக்கண்மையை இழுக்கின்றார்கள்.

அசைகளில் மிகக் கொழியது புகழ் ஆஸயாகும். மண். பெண் பொன் அகியா ஸ்ரவாசைகளையும் விட்டவர்களும் கூட புகழ் அசையில் ஏமாங்க போகின்றார்கள். அவர்கள் கொழியும் எல்லனை எல்லாம் புகழ் என்றதை நோக்கியே இருக்கும். தமக்குப் புகழ் வராத இடத்து அதனைக் கண்டிக்கவும் அவர்கள் தவறவதில்லை. தமக்குக்கீர்த்தி வருமாயின் தீய செய்யவும் தயங்கமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட

வர்களையும் மனித வர்க்கத்தில் சேர்த்துக்கொள்வதில்லை. மனிதனுக்குரிய லட்சணத்தில் அன்பு, அறம், தியாகம், தவம் என்பன முக்கியமானவையாகும்.

தியாகம் இன்றி மனித வாழ்வு இல்லை. இயற்கையே மனித னுக்குத் தியாகத்தைக் கற்பிக்கின்றது. தாய் ஒரு குழந்தையைப் பெற்று வளர்ப்பதற்கு எவ்வளவு தியாகம் செய்கின்றன. மேகந்தான் அழிந்தும் மழுமயைப் பொழிந்து மாளித்தை உய்ய வைக்கின்றது. ஊதுபத்தி தாம் அழிந்தும் மனிதருச்சுச் சுகந்த மணத்தைக் கொடுக்கின்றது. வேருக்கு நீரை வார்க்கின்றோம். அந்நன்றியை எந்தச் செடியும் மறந் கவிடுவதில்லை. தான் பெற்றுக்கொண்ட பலனுக்கு இரட்டி மடங்காகத் தலையால் கொடுக்கின்றன. இவற்றை உணர்ந்து தமது வாழ்வில் கடைப்பிடிப்பவன் யாரோ அவனே மனிதன்.

பத்துப் புலிகளை எடுத்துப் பரிசீலனை செய்தால் பக்குப் புலிகளிடத்திலும் வலிக்குணமே காணப்படும். பத்து மாடுகளை எடுத்துப் பரிசீலனை செய்தால் மாட்டின் குணமே எல்லாவற்றிலும் காணப்படும். பத்து மனிதரை எடுத்துப் பரிசீலனை செய்தால் பத்து மனிதரும் ஒரேமாதிரி இருப்பதில்லை. மனிதனுருசுள்ளே புலி இருக்கிறது. பாம்பு சீறுகிறது: இது இப்படி இந்தாலும் புலியினிடத்துள்ள புலிக்குணத்தை இல்லாமல் செய்து வேறு குணத்தைப் புதுத்தால் இயலாத காரியம். மனிதனிடத்துள்ள கெட்ட குணங்களைப் போக்கி நற்குணங்களை உண்டாக்கலாம்.

மனிதனின் பழைய சரிதத்தினால்லே தன்னாற் கூடுமான அளவு எண்ணங்களைச் செலுத்தி ஆராய்ந்தால், அச் சரிதத்தூடே மனித இயற்கைக்கு மாற்றப்பட்ட குணம், தன்மை, பாவனையுடைய ஆத்மகணத்தைக் கவனிக்கத் தவறமாட்டோம். இவர்களே உலகின் மகாத்மாக்களும், நானிகரும், அவதாரங்களும், தீர்க்கதறிகிகளும் ஆவர். உலக வாழ்வில் இந்திகரற்ற ஆன்மாக்களின் நோக்கம் மிகவுயிய மதிப்பும் முதன்மையும் உடைத்தெளைக்கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதவர்க்கம் சாதாரணமாக வருத்தில் தன்னைப்பற்றிய நோக்கம் மாத்திரமே உடையவர்களாப் பிருக்கிறார்கள். அனால் இப்புகழ் பெற்ற ஆத்மாக்களோ தங்கள் எண்ணம் வாக்குச் செயல்களில் நன்கு பிரதி பலிக்கும் எங்கும் விழைந்த உணர்வைப் பெற்றுள்ளவர்கள். அவர்கள் சாதாரண மனிதர்களை அச்சத்திருச்சுள்ளாக்கும் மரண பயத்திலிருந்து முற்றிலும் விடுதலைபெற்றிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் வாழ்வின் மாட்சிமையாகிய அங்கிலையை அடைவதன் பெருமையை மக்கட் கூட்டத்தினருக்குப் போகிக்கிறார்கள். மக்கள் அவர்களைச் சுற்றிக் கூடுகிறார்கள். அவர்களைப் பின்பற்றகிறார்கள். அவர்களில் அன்புகொண்டு போற்றிப் பணிகிறார்கள். அவர்களின் கூட்டுறவால் அடிமைத் தலையிலிருந்து விடுதலை அடைய முயலும் வெட்டகை மிகுங்க ஆன்மாக்கள் அவர்களின் தெய்வீக நிலைக்குக் காங்களும் உயர்த்தப்படுகிறார்கள். அவர்களின் அளவற்ற சக்தி மனிதனின் மிருக உணர்ச்சிகளை அடக்கிப் பராஸ்பர சேயம், சாந்தி, கல்லெண்ணம் என்பவை விழைந்த உலகை ஏற்படுத்தும்.

இ காராறும் குறியவற்றிலிருந்து மனிதனுள் மூவகையினர் இருப்பதை அறிகின்றோம். மனிதனுள் விலங்கு வாழுகின்றது; மனிதன் வாடுகின்றன: தேவநாம் வாழுகின்றனர். மனிதனுக் காராற்றால் தேவ நிலைக்கு உயர்வாம். ஆதலால் யார் மனிதன் என்ற வினாவுக்கு ஒரு செய்யுள் மூலம் விடை அளிப்போம்.

“யாருக்கும் அஞ்சாமல் அன்பறங் காப்பவன் யாரவனே மனிதன்

பேருக்கும் கீத்திக்கும் பேராசை யில்லாப் பெரியவனே மனிதன்.

வேருக்கூ வார்த்தீடு நிரினாப்போல விருப்புடன் வாழ்வையெலாம்

வேருக்கூ பகாரமாக உதவிடம் உத்தமனே மனிதன்.”

(அத்தானங்தர்)

வாசகர்களுக்கு

சென்ற மாதச்சுடரில் ஸி அப்பை எழுதிய என துசொந்த அனுபவங்கள் என்ற கட்டுரையில் சில சொற்கள் சிலருடைய மனதைப் புண்படுத்தியதாக அமிக்கு வருந்துகின்றோம். எவ்வரையும் புண்படுத்துவதான் விஷயங்களை வெளியிடதல் ஜோதி யின் நோக்கமன்ற. எவர்களுடைய மனதையும் புண்படுத்தும் விஷயங்களைச் சோதி இதுவரையும் வெளியிட்டது கிடையாது, இனிமேலும் அத்தகைய நோக்கம் இல்லை. அக்கட்டுரை எவ்வரையும் குறைகானும் நோக்கத்துடன் பிரசரிக்கப்படவில்லை என்பதையும் அறியத்தருகின்றன.

சிவானந்தர் அறிவுரை.

தவறுது கீர்த்தனம் செய்

சங்கீர்த்தனம் மனதுக்கும், ஆத்மாவுக்கும் உணவாரும். அது ஒரு தெய்வீக மருந்து. தளர்ந்துபோன சரம்புகளுக்குச் சிறந்த தொரு மருந்து. அது தேவாமிர்தம். ஆகயால் பிரம்மமுகூஷ் தத்திலும்; இரவிலும் சங்கீர்த்தனம் செய்து தினமும் அந்த அமிர்தத்தை அருந்து.

சரணகதி, தியங்கம் இவைகள் சூரணத்துவம் அடைய பக்தியும் வலுக்கும். பெருவாரியான மக்கள் தங்கள் மனத்தே இரகசியமாக அனுபவிப்பதற்கென்றே சில ஆசைகளை வளர்ப்பதால், அவர்கள் பக்தியில் முன்னேறுவதில்லை. சரணகதிக்கு முக்கிய தடைகள் ஆசையும், நான் என்ற அகமுமே.

ஈசன் புகழ் பாடு

எந்நேரத்திலும் முழுமனதுடன் பரமனீ, வழிபடு. அவர் புகழ் பாடு. அவர் திருநாமத்தை மனதிலிருத்த. கண்படமல்லாம் தீரும். உன் இருதயம் சுத்தியடையும். சீக்கிரமே பரயன் உனக்குக்காட்சி அளிப்பார். நீ அவர் இருப்பதை உணர்வாய்.

அருட்சோதியைப் பெறுவதற்காகப் பரமனீ உருக்கமாகப் பிரார்த்தனை செய், அவர்களுக்கூக்காக மன்றாடு. அவருடைய பிரக்காக சுதறி அரை. அவருடன் ஒன்றுவதற்காக ஏங்கு. தெய்வபக்தி என்ற அக்கினியில் உன் மனதை உருக்கு. பிரேரமையாகிய தேனை அருந்தி ஆண்தக்கூத்தாடு. இவ்வாறு செய்தால் அமரத் துவத்தையும் வித்தியானந்தக்கையும் அடைவாய்

பக்தியை அப்பியகி

உன் மனம், வாக்கு, செய்கை இவற்றைக் கட்டுப் படுத்து. உன் மையே பேச, சாந்தமாக இரு, புலன்களை அடக்கு, மாநா விழ்ணுவின் அவதாரங்களையும் கல்யாண குணங்களையும். அவரது திருவிலோ

யாடல்களையும் சிரவணம் செய், அவைகளை அடிக்கடி சொல். அவைகளைப் பாடு. அவைகளைத் தியானம் செய்.

தெப்வத்தினிடம் தனிப்பட்ட பக்தி கொள். உன்மனதை அவருக்கு அரிப்பணி. சுயலம் ஒரு சிறிதே பதங்கியிருக்கும் வெளியிலக என்னாக்களைக் கூட உன் சித்தத்தில் அனுமதியாதே,

பரமனின் பெருமையை எப்படிப்பாடுவது, எப்படிப் பக்தியை வெளிப்படுத்துவது, எப்படி அயலாணை நேசிப்பது என்ற புடித்தும் கொள். அவருடைய சிந்தனையில் மூழ்கும் வரை ஆடு, பாடு ஆனந்தக் கூத்தாடு

ஈவரப் பிரேரமையுலம் பரமனைப்பார்

சிவனே முழுமதற் கடவள், பரமாக்மா. அவர் எல்லா ஜீவராகிளின் உள்ளத்திலும் உறைபவர். எல்லா ஜீவராகிளையும் காப்பாற்றுபவர். அவர் சர்வஞ்ஞன், சர்வ சக்திமான், சர்வ வியாபி அவர் பிறப்பு இறப்பு அற்றவர். அவரே சக்கரவர்த்திகளுக்கு எல்லாம் சக்கரவர்த்தி. அவரே சர்வத்துக்கும் ஆதாரம்.

நீ உன்னையில் அவரை காடிவாயானல், ஒரு நொடியில் அவரைக் காண்டாய். எனவே எப்போதும் அவரை நினை, அவர் பெய்ஸ் சொல்லியே வாழ். அவர் புகழ் பாடு. உன் இருதய குகையில் அவரைத் தேடு. அவரிடம் எவ்வாறு அன்பு கொள்ளவேண்டும். அவருக்கு எவ்வாறு சேவை செய்யவேண்டும் என்பதைப் பக்தரிகளிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவும்.

நீ எப்பொழுதும் அவர் பெய்வர மனதிலிருத்தி தெய்வீக ஆனந்தத்தில் வாழ்வாயாக! எப்பொழுதும் சிரும் சிறப்புமுற்று வாழ்வாயாக!!

உண்மையாகப் பிரார்த்தனை செய்

இறைவனிடம் தீவிர ஈட்டிக்கைக்கொள். சாஸ்திரங்களின் சாரத்தைச் சரியாக அறிந்துகொள். வைராக்கியம் கொள். விளக்கேப் பேச சில காலத்தை வினாக்காதே. காலம் வேகமாகச் சமுன்ற கொண்

ஒருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு கணத்தையும் அவருடைய வழி பாடு, சேவை இதிலேயே செலவிடு,

பிரசு குற்றம் செய்தால் அவரை மன்னித்தல் தாழ்மை, பொறுமை, சேவைசெய்யும் ஆர்வம் முதலிய குணங்களை அப்பீயசி, உண்மையாகவும் நூய்மையாகவும் இரு. இறைவன் மிக அருகே உன் உள்ளத்திலே இருக்கிறார். அவருடைய பெயரை அட்டைபோல் விடாமல் பிடித்துக்கொள். நீ பேரானந்தம் எய்துவாய்.

தூப்பமை, பக்தி, ஒளி, ஞானம் இவற்றிற்காக இறைவனைப் பிரார்த்தி. உனக்குப் பிடித்த முறையில் குழந்தை உள்ளம்போன்ற பிரார்த்தனை செய். உன் இருதயத்தை ஆண்டவனுக்குத் திறந்து வை. நீ எல்லாவற்றையும் அடைவாய்.

ஊன் குடில்

அரசே, இந்த ஏழையை உன்னேடு அழுர்த்திக்கொண்டாய் என் வறுமையைச் சீதணமாகப் பெற்றுக்கொண்டாய் என் கவலைத் திரளையே வரதட்சினையாக வாங்கிக்கொண்டாய். திடீரென்று இந்த மன்னிட்டிற் புகுந்தாய். அரியனை தாங்கும் அரசே என் எளிய வீட்டில்கட்டில்கூடில்கூடியே; எங்கு நின்னை அமர்த்துவேன்? என்று வெட்கினேன். உன் உள்ளமே என் அரியனை என்று என் னுட் புகுந்தாய். அரசே இந்த ஏழைத் தொழிலில்செப்து சம்பாதித் துத்தானே கூழ் சமைக்கவேண்டும். உனக்கு எதைத் தாநுவேன்? என்று ஏங்கினேன். உனது அன்புள்ள மனதைத்தா போதும் என்று ஏற்றுய். நான் பொறுமையுடன் வாழும் இந்த வெறுமைச் சூடிலில் என்ன இருக்கிறதா? என்று முனைமுனைத்தேன். இதில் உன்னுடன் நான் இருக்கிறேன் என்றுய். ஐபனே, அக்கணமே இந்த மட்கலம் அழுத கலசமானது; அக்கணமே இவ்லூனுடல் உனது பொன் மாளிகையானது; அக்கணமே தனிமை தீர்த்து உன்னிற் கலந்தேன்!

கடையிற் சுவாமிகள்.

[முத்து.]

யாம்பான நகரிலே பௌரியகடை என்ற ஒரு இடமுண்டு அது யாம்பானச் சந்தை கூடும் இடங்களில் மிக முக்கியமான தொன்றுகூர் இன்றைக்கு மூன்று தலைமுறைக்கு மூன்பு அந்தப் பெரியகடையில் சாது வருவார் வசித்து வந்தார். அவர் பார்ப்போகுக்கால்பைத்தியகாரர்போல் தோற்றம் அளித்தார். அனால் அவர் பெரிய ஒரு மகான்: ஒரு சித்தபுகஷர்; பல சித்துக்கள் காட்டினார்.

இன்னாம் யாம்பான ச்சிலே ஒரு மகான் வாழ்ந்துவருகிறார். அவரை யோகர் சுவாமிகள் என அழைப்பார். இக்கலியுகத்திலே எக்காவர் இவ்விருபதாம் நாற்றுண்ணால் மத்தியிலே, நம்முன்னிலையிலே வசித்துவரும் யோகர் சுவாமிகளைப்பற்றியே அறியாதயாழிப்பான மக்கள் இருக்கின்றனர் என்றால் ஆத்மீக வளர்ச்சி, ஆத்மீக எண்ணாம் மக்களிடையிலே எவ்வளவுதாரம் ஊறியிருக்கிறது என்பது அறியக்கிடக்கிறதல்லா? யோகர் சுவாமிகளுடைய குருநாதர் கல்லூரில் வசித்து செல்லப்பாக் சுவாமியாராகும். செல்லப்பாக் சுவாமியார் முதலாக, சடைவரத சுவாமிகள், நயினுதிவச் சுவாமிகள், கனகரக்கின சுவாமிகள், மகாதீசவ சுவாமிகள் ஆதியோரெல்லாம் சுடையிற் சுவாமிகள் பரம்பராமரபுச் சேர்ந்தவர்களே. இந்தம் பெரிரம்பரையாழிப்பானச்சில் பல பகுதிகளிலும் விரிந்து பரந்து கிடக்கின்றது.

யாம்பானத்தில் வயிரமுத்துச் செட்டியார் என்பவர் ஒரு வர் இருந்தார். வரவர் ஒருமுறை இந்தியாவுக்குச் சென்றிருந்த போது கடையிற் சுவாமிகளைச் சந்தித்தார். சுவாமிகளுடைய சேர்த்து செட்டியாரைக் கவர்ந்தது. சுவாமிகளிடம் உபதேசம் பெறவும் சீடராகவும் தனிந்தார் செட்டியார். சுவாமிகள் இவருடைய உள்ளக் குறிப்பை உணர்ந்து “நீ இங்கு வரவேண்டாம் நான் அங்கு வருகிறேன்” என்றார். வயிரமுத்துச் செட்டியார் ஊருக்கு வந்து தமது தொழிலில் ஈடுபட்டார். நாட்கள் பல கழிந்துவிட்டன. என்றாலும் வயிரமுத்துச் செட்டியார் உள்ளத்தில் சுவாமிக

நுடைய தோற்றம் ஆழப்பதின்தே இருங்க கு. சுவாமிகள் அவரைச் சிடராக ஏற்றுக்கொண்டாரோ என்னவோ தெரியாது. செட்டியார் மாத்திரம் அவரேதன் து குருநாதன் என்பதை இறுகப்பற்றிக் கொண்டார்.

ஒருநாள் வெள்ளிக்கிழமை, செட்டியார் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குச் சென்றுவிட்டார். தனது குருநாதனை நினைத்தே கோயிலில் கண்ணீர்வார வேண்டினார் செட்டியார். வீட்டில் மனைவியார் சமைத்துக்கொண்டிருந்தார். செட்டியார் இல்லாத நேரமாகப்பார்த்து சுவாமியார் சேநு போடும்படி செட்டியார்நுடைய மனைவியாரைக் கேட்டார். மனைவியாருக்கோசுவாமியாரையாரை என்று தெரியாது. என்றாலும் முறைப்படி சுவாமிகளை வரவேற்ற இலையைப்போட்டு உணவு பரிமாறினார். சுவாமிகள் இன்னமொரு இலையைப்போட்டு உணவு பரிமாறும் வாண்ணாம் கட்டளையிட்டார். அம்மையார் உணவு பரிமாறவும் செட்டியார் வரவார் நேரம் சுரியக இருந்தது. செட்டியார் வாமக்கமாகக் கோயிலுக்குச் சென்றால் வநாம் நேரத்திலும் பார்க்க இரண்டு மணித்திச்சியாலம் முன்னதாகவே வந்து சேர்ந்துவிட்டார். சுவாமிகளைக் கண்டார் செட்டியார். ஆனஞ்சல்த்திற்கு சொல்லவா வேண்டும்.

சுவாமிகள் எலுமிச்சம்பழும்போன்ற நிறமுடையவர்கள். சுவாமிகளிடத்திலே உள்ள ஆக்மசக்தி பலரை ஈர்த்த கு. தனக்கென ஒரு பொருளோ, தனக்கென ஒரு இடமோ சுவாமிகள் வைக்கக் கொண்டதில்லை. பெரிய கடையைத்துகிற வேறு எவருடைய வீட்டிலும் மூன்று நேரச் சாப்பாட்டிற்குமேல் சுவாமிகள் தங்கியிருந்து தில்லை.

பெரிய கடைக்குப் பக்கத்திலே ஒரு வாணிபச் செட்டியார்நுடைய விடு இருந்தது. அவர்கள் மிக ஏறுமைநிலையிலே காணப்பட்டார்கள். சுவாமிகள் ஒருநாள் அவர்களுடைய வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். சுவாமிகள் சென்றபோது செட்டியார்நுடைய மகள் பொன்னம்மா மாத்திரமே இருந்தார். வீட்டில் பண்டம் ஒன்றும் இல்லாமையிலை அன்று அங்கு சமையலே நடைபெறவில்லை. சுவாமிகளைக் கண்ட பொன்னம்மா வீட்டினுள்ளென்று மறைந்தார். சுவாமிகள் பொன்னம்மாவின் பேரைச் சொல்லி அழைத்து, முற்றத்தில்

இருந்த ஓர் இரும்புத் தண்டை எடுத்துக்கொடுத்து, இதனை உன் அப்பா வந்தவுடன் கொடு என்று சொல்லிப்போய்விட்டார். பொன்னம்மாவும் அதை வீட்டினுள் கொண்டுபோய் வைத்து தந்தையார் வந்ததும் எடுத்துக் கொடுத்தார். செட்டியார் நோக்கினார்.

அது ஒரு தங்கக்கட்டியாக மர்றியிருந்ததாம். அதைக்கொண்டு வியாபாரம் செய்து அச்சுடும்பம் இன்றும் யாழ்ப்பானத்திலேயே பெரிய பணக்காரக் குடும்பாகவும் பல மில்லுக்குக்கு சொந்தக்காராகவும் விளங்குகின்றனர். ஈந்தராது செங்கட்டி பொன்கட்டியாக மாரிய விந்தையை நம்பாதவர்கள் இன்றும் பொன்னம்மா வீட்டில் இதனைக் கேட்டறியலாம்.

பெரியகடையிலே சிறுசிறு வியாபாரிகள் பலர் இருந்தனர் உண்கநும் இருந்தார்கள்; பெண்களும் இருந்தார்கள். அதிகாலை ஏலையே இவ்வியாபாரிகள் வந்ததும் தங்கள் வியாபாரப் பொருளிலே என்றார் சுவாமிகளுக்கு அந்துக்காணிக்கையாகக்கொடுத்தே வியாபாரம் ஆரம்பிப்பு வழங்கார். இவர்களிடமிருந்து பெற்ற பொருளைச் சுவாமிகள் உடனையே பக்கத்திலிருப்பவர்களிடம் கொடுக்கானிடார். இருந்தாற்போல் யாராவது ஒருவருடைய பொருளை அள்ளி வீசிடுவார். அன்றைக்கு அவருக்குக் கொள்ளோ இலாபமாக் கிபார்பாரம் நடக்கும்.

இச்சித்த புரூஷரப் பலர் ஒரு வேடுக்கைப் பொருள் எனவே கருசி வங்களார். பொலீசாரும் இகற்கு விசிலிக்கு அல்லர். இவர்கள் விசார் என்று கருசிய பொலீசார் இவரைப் பிடித்துக் கொடுத்துக் கொண்டு குவிட்டார். மறியர்சாலை அறை வெளியே பூட்டியபடியே கீடக்கிற கு. அறை சுவாமிகளைக் காணவில்லை. பொலீசார் மிகப் பயங்களிட்டார். அதன்பிறகு சுவாமிகள் பக்கமே அவர்கள் செல்வதில்லை.

இ ஊவில் அம்பிகைபாகன் ஆசிரியர் அவர்கள் தணிகைப்புராணக்கிற்கு உரை எழுதிய காலத்தில் அவருக்குச் சில செய்யுட்களுக்கு உரை விளங்கவில்லை. பலமுறை முயன்றும் விளங்காமையால் மிக மனவருத்தத்தோடு சிவன்கோயில் பக்கமாக எழுங்கு சென்றார். கோயில் வாசலிலே கிகழ்ந்த செய்தி அம்பிகைபாகன் ஆசிரியருக்குப் பேராச்சரியத்தை உண்டுபண்ணிவிட்டது. எந்தச்

செய்யுள் தமக்கு விளங்கவில்லை எனக்குள்பற்றிரோ அதே செய்யுள் கடையிற் சுவாமிகள் உரக்கப் படித்துப் பக்கத்திலே உள்ளவர் களுக்குப் பொருள் விரித்து உரை சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

சுவாமிகள் விருப்பு வெறுப்பற்றவர். யார் எதைக் கொடுக் காலும் உண்டுவிடுவார். இறைச்சி மீண்க்கொடுத்தாலும் உண்டுவிடுவார். சுவாமிகளுடைய அன்பர்கள் சிலர் சுவாமிகளைக் காக்கள் விட்டு ந்தைமாக் கூச் காந்துசை செய்வது வழக்கம். ஏக்குநாடுசை பில்லைத்து, பின், கள்ளுநாட்டுவர் இடம்பெற்றிருக்கும். இதைச் சிப் பிரியர்கள் கள்ளுநாட்டுபிரியர்கள் எல்லாம் சுவாமிகளைப் பின்தொடர்ந்தனர். சுவாமிகளுக்குப் பின்னால் சென்றால் ஒவண்டியபமகள்கூட்டுத்துக்கலாம்; மாறிசும் புகிக்கலாம். கூலை, கார்கள் நோக்கம். சுவாமிகளை அமைக்கும் அன்பர்களும் அவரோடு கூடவரும் அடியார்கள் மன்றகோணதவாறு வெண்டியவாறல்லாம் செப்புவைப்பர்.

ஒருநாள் சுவாமிகள் ஒரு அன்பர் விட்டிற்குச் சென்றார் கூட பூசைக்கு. நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் பின் கொடர்ந்தனர். வாரியிலே ஒருவன் மொழுகுவர்க்கி சொல்லாதற்காக மொழிகூறுக்கிவார் த்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவனாகிலே சென்று சுவாமிகள் கையை நீட்டினார். ஏதோ கோபக்கிலிருக்கவன் உருகிய மொழிகை அகப்பையால் அள்ளி அவர் கையிலே உறைவிலிட்டான். சுவாரிகள் அந்தக் கொதிக்கும் மொழிகை தண்ணர்போவார்க்கி வாணி கூடவந்தவர்கள் அக்களைபேரும் எட்டவில்லை விரோதம் சுவாமி திரும்பிப்பார்க்கார் எல்லாரும் தூரக்கிலே நிற்றார் நீங்களும் வந்து வாங்கிக் குடிக்கலாமே என்றார். அத்தனைபேரும் வன்றும் போசாக மொல்லா ஏற்றிலிட்டார். வசன்பின்னர் சுவாமிகளுக்குப்பின்பு இத்தகைய கூட்டம் செல்வகே இல்லை. விருப்பு வெறுப்பற்றவர்கள், வதையும் சுவாரிப்பனமாகச் செய்வவர்கள் செய்யும் செய்கைகளை நாறும் பின்பற்றவேண்டுமானால் அவர்கள் நிலை அடைத்தே செய்வேண்டும். கள்ளுக்குடிப்பதற்கு மாத்திரம் கடையிற் சுவாமிபாலாப்போலவர் சுரட்டுக்குடிப்பதற்கு மாத்திரம் யோகர் சுவாமியாரைப் போலவர் பின்பற்ற தம்மை உயர்ந்த ஒரு மகான் எனஎண்ணி நடக்கும் சாமிபார்கள் இன்றும் இருக்கவே செய்கின்றார்கள்.

சுவாமிகள் பங்களுரில் ஒரு நீதிவானுக இருந்தவர். ஒரு கொலை வழக்கில் குற்றவாளியைத் தூக்குத் தண்டனைக்குத் தீர்ப்புக்குறவே ஷடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டபோது இம்மனிதருக்கு மரணதண்டனை கொடுப்பதற்கு ஓன் யார் என்ற விசரணை எழவே, அவர் அன்றைக்கே அங்வேலையினின்றும் விலகி இக்கோலம் கொண்டார்

ஒருக்கு பாரம்பரியத்திலிருந்து மூன்றுமகான்கள் ஈழத்திற்கு வந்தனர். அவர்கள்தான் சுவாமி சின்மயானந்தர், சுவாமிமுக்கியானந்தர், சுவாமி நிரஞ்சனானந்தர், என்று அழைக்கப்பெற்றனர். சுவாமி முக்கியானந்தரே கடையிற் சுவாமிகள் எனப் பெயர் பெற்றார். சுவாமி சின்மயானந்தர் பரம்பரையில் வந்தவர்களே சாஷன் சுவாமி பரம்பரையினராவர், சுவாமி நிரஞ்சனானந்தர் பரம்பரையில் வந்தவர்களே குழந்தைவேற்கவாமி பரம்பரையினராவர். குழந்தைவேற்கவாமிகளுடைய சமாதி கீரியலையிலுள்ளது. சாஷன் சுவாமிகள் பரம்பரையில் வந்தவர்களே கந்தர்மடத்து வேதாந்தமடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

சடைவரத் சுவாமிகள் பியதுச் சிறுவனையிருந்த காலத்தில் பல விளையாட்டுப் பின்னோடுகளோடுகடையிற் சுவாமிகளைத் தரிசிக்கச் சென்றார். அவ்வளவு பின்னோடுகளுக்குள்ளும் சடைவரத்தைக் களியாக அழைக்குக் கட்டிப்பிடித்துக் கொள்கி தான் அணிந்திருந்த தொப்பியைக் கழற்றி சடைவரதர் கலையில் போட்டுவிட்டார். சடைவரதருக்கு வன்றைக்கே காநாதரின் தீட்சை கிடைத்தது என்றாம். அத்தொப்பி இன்றும் மண்டைத்தில் இருக்கிறது.

வயிரழக்குச் செடியார் கள்ளைச் சுவாமிகளிடம் ஹப்படைத்தது மல்லாமல் தன் பொருள் அத்தனையையும் சுவாமிகள் பேரிலே எழுதிவைத்துள்ளார். அத்தாமாதனமே இன்று கந்தர் மடத்தில் அன்ன சத்திரம் என்ற பெயரோடு விளங்குகின்றது. அங்கே தான் கடையிற் சுவாமிகளுடைய சீடர் சின்னச்சாமியின் சமாதி உள்ளது. நல்லூர்த் திருவிழாக்காலங்களிலும் விசேட குருபூசைத் தினங்களிலும் விவன்டியார்களுக்கு இன்றும் அன்னதானம் செய்து வருகின்றார்கள்.

கடையிற் சுவாமிகளுடைய சமாதி நீராவியடியில் உள்ளது, சுவாமிகளுடைய குருபூசைத் தினம் புரட்டாசி மாசத்துப் பூரட்டாதி நடசத்திரமேயாகும்.

கடையிற் கவாமிகளைப்பற்றி மோட்சாதன விளக்கத்தில் பின்வரும் வசனம் வருகின்றது.

இஷ்டப்படி நடத்தல், இஷ்டப்படி புசித்தல், இஷ்டப்படிபேச தல் முதலீய பிரமாதங்களுக்கு எதுவாகிய பிராரத்தம் அதமாதம மாம். அது கடையிற்சவாமிகள் பிராரத்தம் போல்வதாம். கடையிற் கவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சிவன் முத்தபுருஷர்களில் ஒருவர். விசவாமித்திர முனிவர் பசியினற்றுமெற்று ஒரு சண்டாளன் கையிலிருந்த நாயின் முழங்கால் மாமிசத்தை வாங்கிப் புசித்தாரென்பதையும், புசன்டர் யோகி, கிருஷ்ணன் யோகி. சுகர் தியாகி, ஜங்கர், இராமர், இராஜாக்கள். வசிட்டர் கருமகருத்தர் என்று வேதாந்த சாஸ்திரம் கூறுவதையும் இந்துக் கவளித்துப் பார்த்தால் பிராரத்தம் பலவகைப்படும் என்பது நன்று விளங்கும்.

மனிதா இல்லாதவனைய் நீ என் பிறந்தாய்-

[S. S. இராமசாமி]

பங்கவி

மனிதா இல்லாதவனைய் நீ என் பிறந்தாய்
அதனால் இவ்வகில் உண்ணே மதிப்பாரும் யாரோ
(மனிதா)

அதுபல்வி

பணமே உலகப் பண்பான போது அது
இல்லாத உனக்கு ஒருநிலை தானே நூட் (மனிதா)

சுவா

அருள் இல்லார்க்கு அவ்விவகமில்லை
பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வகமில்லை
என்றே கூறினார் திருவள்ளுவர்
இது. எக்காலும் உண்மையே (மனிதா)

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பிடாதிபதிகள் அவர்களுக்குச் செய்வித்த கணகாடிஷேகம்.

[காமகோடி]

பொன்னேகளில் பொறிக்கப்படவேண்டிய ஆவணித் திங்கள் 21-ம் நாள் வெள்ளிக்கிழமையன்று [6-9-1957] காஞ்சிபுரத்தில் மேற்படி வைபவம் வெகு விமர்சையாக உடன்தேறியது. ஸ்வர்ணை டிரேஸ்க்காட்சியைக் கண்டுகளிக்க, பல்லாயிரச்சுக்கான பக்தர்கள் பல இடங்களிலுமிருந்து வந்தனர்.

ரமணீய அலங்காரத் துடன் விடீசுஷமாக அமைக்கப்பட்டிருந்த மண்டபச்சிற்கு ஸ்ரீ பரமாசார்யாள் அவர்கள் பிற்பகல் 1 மணி சுமாருக்கு எழுந்தருளினார்கள். அன்று கர்ண் செய்விக்கப்பட்ட ருத்ர ஏகாத்தினிபின் ரீ கடந்களில் உள்ள தீர்த்தத்தை, தினோய் பட்டம்! ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரவாதி ஸ்வாமிகள் அவர்கள், ஸ்ரீ பரமாசார்யாள் அவர்களுக்கு "அப்பேஷகம் செய்தார்கள். பின்பு இரு மகனியர்களுக்கும் ஸ்வரூப்பேஷக கமிட்டியின் சார்பில் "ராவ் ஸாஹிப்" ஸ்ரீ அர். மகாலினிகம் அப்யர்பொன்னடைகளைச் சாத்தினார். வெட்டி வீரில் டீவுகு தீர்த்தபீரகத் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தவைகளைச் சிரிசிலும், உடம்பிலும் தரித்துக்கொண்டார்கள். அநேக பக்தர்கள் மலர் மாலைகளைச் சூட்ட மருக்கள். ஸ்ரீ பரமாசார்யாள் அவர்களுக்கு ஸ்ரீ ஜயேந்திர ஸரவாதி ஸ்வாமிகள். ஸ்வர்ணக்காசக்களைப் புஷ்பத் துடன் சேர்ந்து. ருத்ரத்ருசதி. ஸஹஸ்ரநாம அர்சசனைகளைச் செய்தார்கள். அர்சசனைகள் நடர்த்தங்களில் பெற்றதிலும், இன்னும் சிலசமயங்களிலும், காஞ்சு பக்கங்களிலுமின்ன ஐனங்கள் நன்றாகத் தரிசிக்கும் வணணாம், நான்கு பக்கங்களிலும் திரும்புவது தெரியாமல் அடிக்கடி திருப்பி, காட்சி அளித்தார்கள். அர்சசனை முடிந்து தீபாராதனை ஆனதும், ஸ்ரீ பரமாசார்யாள் அவர்கள் சில வார்த்தைகள் பேசினார்கள்.

அதன் காரம்: "இந்தகளுக்கிடுரம் நீஷ்டயர்ந்த கேஷத்திரம். மத்தியில் ஸ்ரீ காமாக்ஷி அம்மன் இருந்துகொண்டு லோக சேமத்தைச் செய்து வருகிறீர். ஸ்ரீகன் என்ற ஊமையனுக்கு அம்பிகை

அனுக்கிரகம் புரிந்திருக்கிறார்கள். அனுக்கிரகம் ஏற்பட்டதும், அந்த மூகங்கள் பிரபல விளைவுகளை ஆகிவிட்டார்கள். அவன் இயற்றியுள்ள விளைவில் சிரேஷ்டமானது ‘மூக பஞ்சசதி’ என்ற கிரந்தம். (அதன் முதல் சுலோகத்தை எடுத்து விளக்குகிறோமுது அவர்களும், மகா ஜனங்களும் மெய்மரந்த விளையில் இருந்தார்கள்.)

ஸ்ரீ பகவத்பாதாள் ஓர் ஏழை விட்டில்லனவு யாசித்தார்கள் அந்த விட்டு கிருஹணி அது சமயம் கைவசம் இருந்த கெல்லிக் கனியை மனமுவந்து அளித்தார்கள். அவன் ஏழ்மை விலையிலும், பக்தியைக் கண்டுவியந்து ஸ்ரீலட்சுமி தேவியைப் பிரார்த்திக்க, சுவர்னா கெல்லிக் கனிகள் வருவித்தன. அவன் வறுமை நிங்கிற்று.

ஒர் தனிகர், ஒர் வழைக்கு விலையுயர்ந்த வஸ்திரத்தை அன்ப விப்பகக் கொடுப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அந்த அன்பளிப் பைப் பரங்பரையாக வைத்திருப்பது வழக்கம். அதபோல் என் னுடைய பராத்பர குரு அவர்கள் அனிந்துகொண்டிருந்த ஸாத ராவை என்னுடைய பரமத்துருவும், குருவும் அனிந்துவந்தார்கள் அந்த ஸாதராவை நான் இப்போது அனிந்துகொண்டிருக்கிறேன். இந்த ஸாதராவை பராத்பர குரு அனிந்திருந்தசமயத்தில், தஞ்சை யில் அது சமயம் ஆங்ட ஸரபோஜீ மன்னர், அவர்களுக்குக்கண்கா பிழேகம் செய்வித்தார். இதைத் தரித்துக்கொண்டாலே கணகம் வருவிக்கும். [இது சமயம் அவர்கள் சரிரத்திலிருந்து அநேக பொற் காசகள் உதிர்ந்தன.]

வயதான கிழவர் என்னிடம் வாது, கனகாடிழேகம் செய்ப மகாசனங்கள் ஆகைப்படுவதாகவும் தானும் மிக்க ஆவலுடன் இருப்பதாகவும் சொன்னார். என்னைப் பிரார்த்தித்த சமயம் அவர் கண்பார்வை சரியில்லை. இந்தக் காலத்தில் இது அவசியமில்லை என்று கருதி, ஸிருப்பமில்லாமலேயே, ‘உங்களுக்குக் கண் தெரியும்போது உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம்’ என்று சொன்னனன். பிறகு அவர் கண்கீசிச்சை செய்துகொண்டார். தன் பார்வை வந்துவிட்டது. கண் தெரிந்ததும் அவர் என்னிடம் வந்து பிரார்த்தித்தார். நான் ஒப்புக்கொள்வதைத் தவிர்க்கமுடியவில்லை. இன்று அவர் பிரார்த்தனை நவேறியது. எல்லோரும் இன்புற்ற வாழ்க!

யோக ஆசனங்கள்.

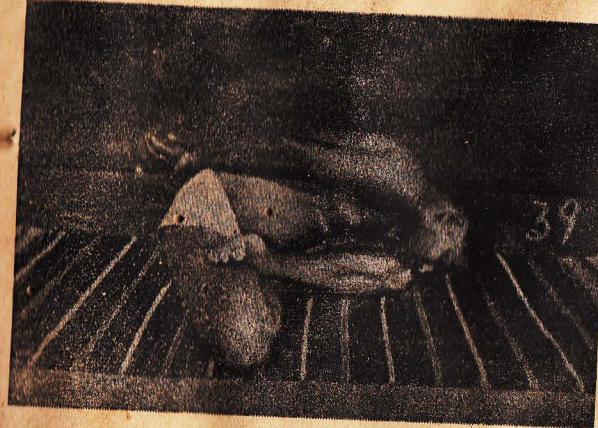
(S. A. P. விவரிக்கம், ஞானங்கு யோகங்களைச் சொல்லும்.)

39. புருஷதலூன் பத்மாசனம்

உருபிக்கும் விதம்.

காற்றேட்டமுள்ளதும், சுத்தமானதுமான சமதள விரிப்பின் மேல் பத்மாசனம் செய்து கால்களை இளக்கிக்கொள்ளவும்.

பின் விரிப்பின்மேல் பத்மாசனம் செய்து இரண்டு கைகளையும் முதுகுப்பக்கமாய் கொண்டுவந்து இடது கையால் வலது மனிக்கட்டைப் பிடித்துக்கொள்ளவும். பின் சுவாசத்தை வெளிவிட்ட வாறு வலது முழு காலின் மேல் வலது கண்ணத்தை வைக்கவும். இங்கிலீயில் இப்போது நான்கெங்கு சுவாசம் செய்து வேகமாய் உள்ளிழுத்து வெளிவிடவும்.

பின் இடது காலிலும் இவ்வாறு கண்ணத்தை வைத்து இடது கை மனிக்கட்டை வலது கையால் பிடித்துக்கொள்ளவும். இங்கு இங்கிலீயில் நான்கெங்கு சுவாசம் வேகமாய் விட்டு இழுக்கவும். சித்திரம் 39 பாரிக்கவும். பின் ஆசனத்தைக் கழுற்றி மற்றுழையும் செய்யவும்.

ஆசனத்தைக் கலைக்கும் விதம்

மெதுவாக சுவாசத்தை உள்ளிழுத்துக்கொண்டே முகத்தை நீது நேராய் விழவும். கைகளிரண்டையும் பிடிப்பைத் தளர்

ஆத்ம

ஹோதி

த்தி எடுக்கவும். பத்மாசனத்தைக் கழற்றி இரண்டு கால்களையும் கிழே நேராய் நீட்டி சிரமபரிகாரம் செய்து உடலுக்குத் தக்கவாறு பல்தடவைகள் செய்யவும்.

பலன்கள்:—இடுப்பு, முதுகு, கழுத்து, கண்ணம், விலா எனும்பு கள் இவைகளுக்கு நல்ல இரத்தோட்டத்தையும், வலுவையும் கொடுக்கும். கால் வயிற்றில் புதிந்திருப்பதால் மலச்சிக்கலை அறவே நீக்கும். புஞ்சனுக்கு நல்ல வீரியத்தைக் கொடுக்கும். பாதம், பாதங்களின் விரல்கள் இவைகளின் நரம்புகள் வீரியமடையச் செய்யும்.

ஆண் பெண் இருபாலாரும் செய்யலாம். பெண்கள் மாதவிடாய், கெற்பகாலம் தவிர்த்து மற்ற காட்களில் செய்யலாம்.

40. பார்ஸவ பூநமோ நாசனம்,

ஆம்பிக்கும் விதம்.

காற்றேருட்டமான தும், சுத்தமான துமான சமதன விரிப்பின் மேல் பத்மாசனம் செய்து அவயவங்களை இனக்கித்தொள்ளவும்.

இன் விரிப்பின்மேல் மன்றியிட்டுட்கார்ந்து வள்ளு, இத்தை கால்களின் பாதத்தை பிண்பக்கி கொள்ளர்ந்து பிரேரணையிடுக்கும். முழுங்கை, கால், தொடைகள், பாதங்கள், கழுத்து, முதுகு இவைகளுக்கு நல்ல வலுவை உண்டு பண்ணும்.

இவ்வாறு தேவைக்குத் தக்கவாறு இருந்தபின் இடது முழுங்காலுக்கு அருகிலும் கைகளை வைத்து முன்மாதிரி செய்யவும். சித்திரம் 40 பரர்க்கவும். இந்திலையில் தேவைக்குத்தக்கவாறு இருந்தபின் ஆசனத்தைக்கில்த்து சிரமபரிகாரம் செய்து கொண்டு மீண்டும் செய்யலாம்.

ஆசனத்தைக் கூலிக்கும் விதம்.

கிழேழுன்றிய இரண்டுகளையும் மெதுவாக எடுக்கவும் தலை நேராய் நிமிஸ்து முன்னையும் நேராய் கொணர்ந்து இரண்டு கால்களையும் கைகளால் எடுத்து கிழே முன்பக்கமாகநீட்டி சிரமபரிகாரம் செய்து கொண்டு தேவைக்குத்தக்கவாறு ராண்கைந்து தடவைகள் செய்யலாம்.

வயது வரம்பு:— இருபாலாரும் செய்யலாம் பலதடவை அதிக பாக செய்வதாக இருந்தால் தேவைக்கூலைப் பொறுத்தே செய்யவேண்டும்:

பலன்கள்: அன்னமயகோசம் அந்தப்பட்டி, அதனுள் இயங்கித்தொண்டிருக்கும் நரம்புகள் வீரியமடையும். அஜீரணத்தைப் பேசக்கி ஜீரணசக்தியைத்திருக்கும். முழுங்கை, கால், தொடைகள், பாதங்கள், கழுத்து, முதுகு இவைகளுக்கு நல்ல வலுவை உண்டு பண்ணும்.

மங்கள் காமாலை என்னும் வியாதியைக் குணப்படுத்த இந்த ஆசனம் நூர் ஓர்ப்பிரசாதம்.

வடிவழி

அவள் என்ற எனத்தில் சிலைபெற்ற ஒளிரிசி விளங்குவாளாக சிரமத்தை வார்களமாகக் கொண்டவனும் தேவர்களை இரட்சிப்பவர்களாகிய அவள் வடிவழி, மனத்தைக் கவனும் ஏற்குண்முடையாள் நூர்களையும் வடிவழி வடிவமாகி வரவேண்டும்.

(சுந்தர)

நாமகள் வண்பா.

[பரமஹம்ராசன]

வெள்ளைக் கமலத்தில் மேவுகளை வாணீ! என்
உள்ளத் தமர்ந்தொளித்தேன் ஊட்டியருள்—பள்ளத்தில்
வீழ்ந்து, கரை யேறவொரு மெய்வழிகா ணுதனது
ஆழங்கபதம் உற்றேன், அம்மா!

13

துடியிடையில் வெள்ளைத் துகில்சிறக்க, அன்ன
நடையிற் சிலம்பொலிக்க. நாயேன்—தூடமிழுத்த
மெஞ்ஞானப் மேற்றடைய மேவியருள் என்னிதயம்
விஞ்ஞான மாதே விரைந்து!

14

துட்டா மரையிற் பொறிவண்டு போற் புனித
சாங்கத்தேன் வாய்மடுக்கச் சார்ந்துதேன், உன்—வாய்ந்தபதப்
போதருளிப் பேரன்பப் போஷதயருள், நால்வேதம்
ஒதுக்கை வாணீ டுவந்து!

15

அங்பருளத் தாமரையில் ஆனங்கத் தேன்சொரியும்
இன்பச் சுடர்க்கொடி என் இன்னமுதே—பண்பொடுகேளப்
போற்றவறி யாச் சிறியேன் புன்மொழியா. அங்புகனிங்கு
ஏற்றருள் செய் உள்ளம் இசைந்து!

19

அருங்கலைஞன் உள்ளத் தமர்ந்தலகை யானும்
நறங்கமல வாணீ! என் நாவிள்,—அருங்கமிழின்
சொல்வளமும் செம்பாருஞும் தோய்ந்த கவியமிழ்து
பல்கிப் பெருக்கண் பார்!

17

அன்பிற் கனிங்க அழுத பயோரத்தால்
இன்பக் கலையூட்டாய் எந்தாயே!—புன்புழுவேன்
ஆயிறும், நீ யீன்றவன்யா னன்றேரீநீ யேவெறத், ரால்
ஏ ன்டோ வேறுகத, செப்பு!

18

தண்டா மரையுண்ணும் தான்மதுவை என்னிதயம்
மண்டிச் சுவைத்து மகிழ்ந்தாலென்?—பண்டுமுதல்
தேண்டினவர்க் கெல்லாம் விலையின்றி ஈந்தனையே;
ஈண்டெனக்குத் தானே இலை?

19

உச்சிக் கமலத் தொளிக்காற் சிலம்பொலிக்க
நச்சியெனுள் இன்பநடம் நாட்டாயோ?—பச்சைமலை
ஞானக் கனிமயிலே! ஞாலம் புரக்குமருட்
கானக் குயிலே, கனிங்கு!

20

பள்ளிமுறை காற்றறியாப் பாலன், எனக் குன்பாதக்
ஈள்ளருத்தி மெய்ஞானக் கல்வியருள்;—வெள்ளௌமனம்
வொள்ளை தொஞூம் பேரின்பக் குன்றே! குவலயங்தேர்
தெள்ளமுத வாணீ. தெளிங்கு!

21

உச்சிப் பரவெளியில் ஓங்கார நாத்தமிடும்
சச்சிதா னங்கத் தயாபரியே!—இச்சைமிழு
ஏழைத் தொழும்பன் இதயத்திற் காலுன்றி
யாழுமுதம் ஊட்டி, யருள்!

22

தண்ணூர் சினதுமுகச் சாயல் தனைப்பரம
வின்ணீனிடை கண்டெளியேன் மெய்மறந்து—பண்ணூர்ந்த
இன்பக் களிங்கஞ்செய் தேக்கமற, இக்கணமே
அன்புமுகில், வாராய் அனைங்கு!

23

கட்டற்ற புட்போல் கவிதைவான் வீதியெலாம்
மட்டற் றலவி மகிழ்ந்துவர—வெட்டற்ற
பொன்றுக் கலைச்சிறகும் புதுமை அறிவொளியும்
என்தாய், அருள்வாய் இசைந்து!

24

பாலை வனத்தைக் கவிமழையால் பைந்தமிழ்ப்பூஞ்
சோலைவன மாக்கும் சுடர்முகிலே!—ஏழைக்கு
அறிவு தொழில், ஒழுக்கம், ஆழ்றோடு வாய்மைக்
திருவும் அருள்வாய், தெளிங்கு!

25

தீபாவளி

தீபாவளி என்றால் தீபங்களின் வரிசைனன்பது அர்த்தம். இப்பொழுது மூன்று நாள்கள்வர எங்கிதானத்தில் தீபங்களைக்கவேண்டும். கார்த்திகையில் தான் நாம் தீபங்களை வைக்கிறோம். தீபாவளியில் வைப்பதில்லை. கார்த்திகையில் கொள்ளிக்கட்டையை வைத்துக்கொண்டு “அலக்ஷ்மீகரத்தைப் போக்கவேண்டும்” என்று தட்டி தீப்பொறி பறங்கவைக்கவேண்டும். வடதேசங்களில் தீபாவளியில் தீபம் வைக்கிறார்கள்.

இந்த தீபாவளி எதற்காக ஏற்பட்டது? என் நாம் இதைக் கொண்டாடவேண்டும்? நல்ல கேஷத்திரங்கள் இருக்கின்றன; தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. மற்றவைகளை விட அவைகளுக்கு என்ன விசேஷமிருக்கிறது? காளஹஸ்தி, சிதம்பரம், திருவண்ணமலை, காசி முதலிய கேஷத்திரங்களை விசேஷமுடையவை என்று எண்ணி ப்போய்த் தரிசனம்செய்து வருகிறோம். மஹாமகத் தீர்த்தம். கங்கை முதலியவைகளுக்கு அசிக விசேஷம் இருக்கிறதென்று நினைக்கிறோம். இதன் காரணமென்ன?

கேஷத்திரங்களும் தீர்த்தங்களும் பெரிய ஞானிகளுடைய சம்பந்தத்தை பெற்று விசேஷத்தை அடைகின்றன. அவர்களுடைய பாதம்பட்டிருந்தால் அதற்கு ஒருவிசேஷம் ஏற்படுகிறது. ஈச்வரன் நேரேவந்ததை விட அதிகமான ஞானிகளின் வரவு. ஈச்வரன் எவ்வளவு ஆனந்தமுடையவராக இருக்கிறாரோ அப்படி ஞானிகளுமிருக்கிறார்கள். பிரத்யக்ஷ ஈச்வரன், ஞானி. நமது ஆலயங்களில் பாடல் பெற்ற தலங்கள் மிக விசேஷ மறுபிழையுள்ளவைகளாக விளக்குகின்றன.

உத்தமான தவத்தையுடைய ஈர்கள் ஸ்ரீ பரமேசவரனை பூசை செய்து தாங்கள் அனுக்கிரஹம் பெற்ற தோடு உலகத்திலுள்ளவர்கள் சுலபமாக பகவானுடைய கிருபையை அடையவேண்டுமென்ற கருணையால் “வல்லாருக்கும் இங்கே அனுக்கிரஹம் செப்பவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தார்கள். ஆதனால் அவ்விடங்களில் ஈச்வர-

ஸாங்கித்யம் அதிகமாக இருக்கிறது. சில கேஷத்திரங்கள் தாஷ்டர்கள் பூஜித்து நல்லகதியை அடைஞ்து அனுக்கிரஹம் பெற்றவைகளாயிருக்கின்றன.

சில இடங்களுக்கு இப்படி விசேஷம் உண்டானது போல், சில காலங்களுக்கு உண்டாயிற்று. பன்னிரண்டு வருஷத்திற் கொருமுறை மஹாமாசம் வருகிறது. அந்தக்காலத்தில் மஹாமக தீர்த்தத்திற்குத்தான் தனிவிசேஷம் ஏற்படுகிறது. தலாமாதத்தில் காவேரி ஸ்நானதிற்கு அதிக பலன் உண்டு. இம்மாதிரி நரகசதுரத்துக் கீழ் என்னும் தீபாவளியும் ஒரு புண்ணியகாலம்.

முற்காலத்தில் மகாபாடியாயும், பலவானுகவும் பூமியின் புத்திரனை கரகாரரன் என்பவன் இருந்தான். அவன் பிரம்மாவை ஆராதித்து அரோக வரங்களைப்பெற்று அதிக கர்வத்தை அடைஞ்தவனும் பிராக்கேஷாதிஷம் எனும்பட்டனத்தில் ஆண்டுவந்தான். அவன் தேவர்களைப் பிடித்து தேவந்திரனுடைய குடைகுண்டலங்கள் முதலியவைகளையும் அபகரித்துக் கொண்டான். இந்திரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடம் சென்று தானும், மற்ற தேவச்சுறைம், மனிதர்களும் படும்கஷ்டத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தன்பாரியைனாத்தியபாமையுடன் கந்தன் மிடேதறி நரகாஸ்மாரன் பட்டுணத்தை அடைஞ்சு அதைச் சுற்றியிருந்த மலைக்கோட்டை, ஆயுதபோட்டை, ஜலக்கோட்டை, நெருப்புக்கோட்டை, காற்றுக்கோட்டை இவைகளைத் தகரித்தார். அதன்மேல் அவனுடைய முக்கிய ஜோநாதிபதியான முரன் என்பவனையும். மற்ற அசரர்களையும் ஸம்ஹரித்தார். பிறகு நரகாஸரன் தானே யுக்தத்திற்கு வந்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நரகனின் தலையைத் தனது கூரான சக்கராயுதத்தால் அறுத்தார்; வீரனை நரகனைக் கொன்றதால் “வீரஹத்தி” எனும் தோழம் அவரைப் பற்றிக்கொள்ள, அவர் கைலாஸம் சென்று பரமசிவனைக்கண்டு அந்தப் பாபத்தைத் துலைக்க ஒரு பிராயச்சித்தம் அருளவேண்டுமென்று கேட்டார்.

பரமசிவனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் காவேரியை அடைஞ்து, “இந்த தலாமரதத்தில் கிருஷ்ணபகவானுடைய சுதார்த்தகிரியில் ஸ்நானம் செப்பதால் உண்ணைத் தொடரும் வீரஹத்தி கசித்து விடும் ஏனென்றால் அன்று காவேரி நதி டே கோடி தீர்த்தங்களுடன் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

அன்று காவேரியில் ஸ்நானம் செய்தவர் சகல தீர்த்தங்களும் ஸ்நானம் செய்த பலனைப் பெறுவர்” என்றார், அப்படியே மூர்க்கு ஷணமூம் காவேரியில் ஸ்நானம் செய்ய வீரஹத்தி அவரை விட்டு விட்டது.

இந்த ஆச்சரியத்தைக் கண்டு சகல தேவர்களும் காவேரியில் ஸ்நானம் செய்தார்கள். அச்சமயம் ஷமி தேவி பரமசிவன் முதலிய தேவர்களை நமஸ்கரித்து, “இந்த தூலா கிருஷ்ணசதுர்த்தசியானது இன்று முதல் என் புத்திரனாக நரகனின் நாமத்தைக்கொண்டு நரக சதுர்த்தசி என்ற பேர்பெற்ற பிரசித்தி பெறவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தாள். தேவர்களும் அப்படியே, “சகல பாபங்களையும், போக்கும் இந்த சதுர்த்தகி என்று பிரசித்தமாகட்டும். இன்று உன் புத்திரனான நரகன் சம்கிரிக்கப்பெற்ற காலமாகிய அருணைதய கால த்தில் அப்பியங்கன (எண்ணைப் தேய்த்து) ஸ்நானம் செய்வார்களோ அவர்களுக்கு நரகத்தினின்றும், அவமிருத்யுவினின்றும். ரோகங்களினின்றுப் பயம் உண்டாகாது” என்று அனுக்கிரகித்தார்கள்.

ஆகையால் நரகபயமடைந்த மனிதர்கள் ஜப்பசி ஹூச்விகம் மாதத்தின் கிருஷ்ணபட்ச சதுர்த்தசியில் சூரியோதயத்திற்குமுன் எண்ணைய் தேய்த்துக்கொண்டு வெந்திரில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். அன்று எண்ணையில் லட்சமியும், சலக்தில் கங்கையும் சகல தேவர்களும் இருக்கின்றனர். அன்று அருணைதயம் முதல் உதயாதி நொழிகை வரையில் சகல தீர்த்தங்களும் காவேரியில் இருக்கின்றன. ஆகையால் அன்று எண்ணைய் ஸ்நானம் ஆனபிற்கு காவேரியில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். அல்லது புன்னிய தீர்த்தங்களிலாவது ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்; அன்று ஸ்நானம் செய்து அலங்காரம் செய்துகொண்டு தம்மால் இயன்ற பொருளைத் தரங்ம் செய்பவர் மோட்சத்தை அடைவர்.

இந்த தீபாவளிக்கு முதல் நாள் யமதீபம் மறுநாள் யமதங்ப்பனைம். நாம் தீபாவளியை மாத்திரம் சோஷ்டாடுகிறோம், வடதேசத்தில் இம்மூன்று கானையும் கொண்டாடுகிறோர்கள்.

தீபாவளியை எண்ணைய் தேய்த்துக்கொண்டு வெந்திரில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும், பின்பு கங்கையை ஸ்மரித்துக்கொண்டு புன்யதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும் பரமாத்மாவின் அனுக்கிரகத்தை அபேட்சித்து அவரைத் தியானம் செய்யவேண்டும்

புது வழி காணவேண்டும்.

டாக்டர் டி. அறம்வளர்த்தான் எம். எ., எம். எ. பி. எச். டி. முதல்வர், கிராம உயர்தாக் கல்லூரி, மீராமகிருஷ்ண வித்தியாலயம்)

வள்ளுவர் எழுதினர் :

“உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்.”

இந்த சுற்றஞக்குக் காந்தியடிகள் எத்துணைச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டார் விளங்கினர்!

ஓட்டல் தொழிலாளி

கிளீவில்லண்டு அமெரிக்காவில் உள்ள எந்திரத் தொழிலில் நிறைந்த நகரங்களில் ஒன்று. அங்குள்ள ஒரு உணவுச் சாலை. சமரிசி 45 வயதுள்ள பெண் தொழிலாளி பரிமாறிக்கொண்டேசொன்னார் : “எனக்குப் பிடித்தமான பெரியோர் மூவர் ஒருவர் காந்தி. இன்னென்று வர் ஒரு நீக்ரோ வின்தானி. ஆனாலுமவர் ஒரு அராபியக் கவிஞர்.”

கல்வூரிச் சேவகர்

தையோரா பல்லைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சட்டக் கல்லூரியில் காப்பராப்பனியாற்றிப் பேவகர் ஒருநாள் சொன்னார் : “நான் பையீன் பாக்கிரைன். வதில் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. காந்தியை ஒரு நல்ல கிழவீரர் என நினைக்கிறேன்.”

யர்நிலைப் பாளி அசிரியர்

அப்பானு என்னும் சிறு ககரத்தில் சமூகப் பாட ஆசிரியர் : “ஏந்த நாளை கான் மறக்கமுடியாது, பள்ளியைவிட்டு விடு கோக்கி கடங்க வான் ஆகைராண்டிருந்தேன். வழிக்கடையில் உள்ள ரேஷனேயரில் செய்தி கேட்டது ‘காந்தி சட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.’ ஒரு கணம் தன்றும் தோன்றவில்லை, வழியில் இருந்த புல்தகக்கடையில் காந்தி எழுதிய புல்தகம் ஒன்று இருந்தது. அதை வாங்கி அன்றெல்லாம் படி ததுக்கொண்டிருந்தேன்” இதைச் சொல்லும்போதே அவர் கணக்கில் நீர் துவிரிக்கலாயிற்று.

தத்துவப் பேராசிரியர்

கல்வித் தத்துவம்பற்றி பேசிய இனிமையான பேராசிரியர் ஒருவர் சொன்னார்: “தற்காலத் தலைவர்களிடம் குறைகள் பல உள்ளன அவர்களால் நாட்டுக்குக் கெடுதி உண்டாகிறது.”

“அப்படியானால் நல்ல தலைவர் பெப்பாடி இருக்கவேண்டும்!”

“மகாத்மா காந்திபோலிருக்கவேண்டும்!”

புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்

வின்சன்ட் வீன் என்பவர் வெர்மாண்ட் மாகாணத்தில் மலைசார்ந்த இயற்கைச் சூழலில் வாழ்ந்து வந்தார். அவரது வீட்டிக் குள் புகுந்தால் காண்பது என்ன? மூன்று சொற்கள் தாங்கிய அட்டை:

சத்தியம்

அஹிம்சை

பிரம்மச்சரியம்

“சத்தியத்தை நாங்கள் கடைப்பிடிக்கலாம். அஹிம்சையை மூபலாம். பிரம்சரியம் முடியுமா என்பது சந்தேகம்.”

எப்பொழுதும் “மகாத்மா” “மகாத்மா” என்று மிக்க விளையத்துடன் சொன்னார். காந்தி என்று பேரே சொல்லவில்லை. கதர் தொப்பி அணிந்த காந்தி பக்தர் அவர்.

விஞ்ஞான மேதை ஜன்னடன்

தெளிவாக நிறுத்தி அடுத்தமாகச் சொன்னார்: “உலகஅரசியல் ஞானிகளில் தலைசிறந்தவர் காந்தி. அவரது தருத்தின் சக்தி வருங்காலத்தில் மேலும் வளரும்.”

சர்க்காரின் ஆதிக்கக்கை எவ்வாறு சமாளிப்ப கூட என்று தினைத்த அமெரிக்க அறிவாளிகளையும் ஆசிரியர்களையும் கோக்கிச் சொன்னார்:

“மகாத்மா காந்தியின் புரட்சிகரமான சத்தியாக்கிரக மூறையைக் கையாளுங்கள்.”

ஆசிரியர் மனைவியின் கேள்வி

காந்தியடிகள்பால் பெரிதும் பற்றுக்கொண்ட கல்லூரி ஆசிரியரின் மனைவியார் காந்தி வாழ்க்கை பற்றிய பாடப் புஸ்தகத்தை பார்த்துக்கொண்டே வந்தார். திடீரென்று, “என்ன இது, அஹிம்சா மூர்த்தியான காந்தியடிகளின் சடலத்தை ராணுவ வண்டியில் ஏற்றிச் செல்லுவதா?” என்று தினைத்துக் கேட்டார்.

நூலாசிரியரின் ஆத்திரம்

பல நூல்கள் எழுதிப் புகழ்பெற்ற ஜேர்மனிய-அமெரிக்க நூலாசிரியர் ஆத்திரத்துடன் கேட்டார்:

“காந்தி அஹிம்சை மூறையில் சுதந்திரம் கொண்டு வந்தார் அவர் இறங்குவிட்டார். இப்பொழுது உங்கள் நேரு சர்க்கார் நடை மூறைகளைப் பார்த்தால் அடிப்படையில் எங்கள் மேல்நாட்டுச் சர்க்காரிகளின் நடைமூறைகளைப் போன்றே இருக்கின்றனவே. நீங்கள் புதுவழி காட்டவேண்டாமா?”

ஜேர்பானிய மொழியில் முதல் முதலில் காந்தியடிகள் பற்றி நூல் எழுதியவரின் ஆத்திரப் பேச்சு இது.

உலகுக்குக் புதுவழி காட்டுமேன் நாம் புதுவழி காணவேண்டும் இம்முயற்சியில் வினோபா அடிகள் ஈடுபட்டிருக்கிறார். இது இந்தியாவின் நற்பேறு.

காரைநகரில் மணிவாசக விழா.

காரைநகர் மணிவாசக சுபையினர், வழக்கம்போல இம் மூறையும் திருவெம்பாவைக் காலத்தில், காரைநகர் விவங்கோவில், மணிவாசக விழாவை நடாத்துவதற்குத் தீர்மானித்திருக்கின்றனர்.

இந்தியானிலும், இலங்கையிலுமூன்று சமயப் பேரவீரர்கள் பல்லரப் பேச்சாளராக அழைப்பதற்குரிய ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

விழாக்காலத்தில், திருச்சாக, திருவெம்பாவைக் கருத்துக்களை விளக்கும் ஒரு கலைக்காட்சியை நடாத்துவதற்கும் மணிவாசக விழாமலர் ஒன்று அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துவதற்கும், விழா சம்பந்தமாக ஒரு பேச்சுப்போட்டி நடத்துவதற்கும் சபையினர் தீர்மானித்திருக்கின்றனர்.

மனிதன் மரணத்னதக்கண்டு பயப்படுவதேன்?

[சென்னி C. மதார் நாச்சியர்]

உலகத்திலே வாழுகின்ற மனிதன் தனது கண்களுக்குப் புலனு கின்ற ஸ்தால சரீரத்தைபும் அதன் செயல்களையும் மட்டும் தான் காணமுடிகிறது. ஆகவே மனிதனுடைய வெளித்தோற்றமாகிய பெளதீக சரீரம் அழிந்ததும் மனிதனின் வாழ்வின் ஆரம்பமும் முடிபும் நின்றுவிட்டதாகக் கருதுகிறோன். மனிதன் தினசரி வாழ்க்கையில் சரீரம் உடைபட்டு மறைந்து விடுவதைக் கண்ணே திரே காணகின்றார்கள். அதனால்தான் உலக ஆசையில் கட்டுண்ட மனிதனுக்கு மரணம் பயம் பெரும் டீதியையும் திகிலையும் உண்டுபண்ணுகிறது. சில சமயம் உலகக் கவலையினால் நொந்து புண்ணுகிய மனிதன் அக்கவலையினின்றும் விடுபடுவதற்காக அவசரப் புத்தியினால் அறியாமையினால் தற்கொலையும் செய்துகொள்ள துணிசின்றுள்ளது. ஆனால் மரணத்தினால் துன்பத்தைத் துடைத்து விடமுடியாது. ஏனெனில் ஸ்தால சரீரம் அழிந்தாலும் வாழ்வின் ஆசைகள் அநுடவங்கள் பரவும் சூட்சம சரீரத்தில் தொடர்பாகச் சூழுன்று கொண்டே இருக்கும். வாழ்வும்-சாவும் மாறி வந்தாலும் தொந்தங்கள்-டூந்த்தியாகாத ஆசைகள் யாவும் நீண்டதோர் சங்கிலித் தொடர்போல் வந்துகொண்டே இருக்கும்.

மனிதன் மரணத்தைக் கண்டு இவ்வளவு பயப்படுவதற்கு முக்கிய காரணம், இயல்பாக அழிந்து போகக்கூடிய ஸ்தால சரீரத்தை ஆசையின் மயக்கத்தால் அழியும் சரீரத்தை, தானெனக் கருதுவதேயாகும். ஆனால் இவ்வகைல் ஒரு சிறந்த வாழ்க்கையை ஆரம்பி ப்பதற்கு கொடுக்கப்பெற்ற கருவியே அந்த ஸ்தால சரீரமாகும். அந்த சரீரத்தின் துணையினால் ஆத்மீக பரிசுத்த அனந்தமான அமர வாழ்வைத் துவங்கவேண்டிய மனிதன் கீழ்க்கரமான ஆசையினால் மோக வெறியினால் மந்த புத்தியினால் மயங்கி சிதறுண்டு போகக் கூடிய மாமிசக் கூடாகிய ஸ்தால சரீரத்தையே தப்பாகப் பற்றிப்பிடத்துக்கொண்டான்.

இவ்வகை வாழ்வு இனிய நக்தவனமாகத் திகழுவேண்டுமானால் அறியாமையின் ஆணிவோகிய ஆசைகளைப் பெரும் முயற்சியினால் பரிசுத்தக் கட்டுப்பாக்கடைய ஞான வாழ்க்கையினால் ஆசைகளை உடைத்தெறியவேண்டும். எந்த ரூபத்தில் மனிதனுக்கு ஆசை இருக்கிறதோ அந்த ரூபம் மறைந்தவுடன் அவதிப்படுகிறான் ஏமாறுகிறன். ஏனெனில் அவன் காட்டிய அன்பெல்லாம் வெளிப்பகட்டாகத் தெரிகின்ற மாமிசப் பிண்டத்திற்குத்தான்.

மனிதன் சொற்ப காலத்திலே மறைந்திடும் சரீரமல்ல; அல்லது ஆசையிலேயே பின்னிக்கொண்டு அருவருப்பான வாழ்விலேயே நித்தம் நித்தம் மோதச்செய்யும் மனமுமல்ல; உண்மையில் மனிதன் என்றும் அழியாத, மாறி மாறி வரும் மரணத்திற்கும் பிறப்பிற்கும் அப்பாலுள்ள நித்தியமான அகண்ட வஸ்துவேயாகும். அது ஒவ்வொன்று நிஜ சொருபம். இவ்வாவை மிக நுட்பமான மாபெரும் மகிழ்மை வாய்ந்த மனிதன் ஆசைக்கு அடிமையானதால், தெளிவான அறிவு ஒழுங்காகப் பயன் படுத்தாததினால், பரிசுத்த அத்மீக ஞான வாழ்வை வாழ்வதற்கிறும், மரணத்திற்குப் பின்னால் ஓயாக் கவலையினால் உழன்று அமைதியிழுந்து அவதிப்படுகிறான்;

“எழிலார் வள்ளி நாயகா”

பல்லவி

எழிலார் வள்ளி நாயகா...வழை

எம்மை ஆதரிப்பாய் அப்பா

(எழி)

அநுபங்களி

அழுகு மயில் மீதமர்ந்த ஆறுமுகனே

அனவரதம் உணைநாடும் அடியார்கள் மனமே (எழி)

சரணம்

அரோக்ரா கோஷத் தூடன் அன்னக்காவடி

அனுதினம் வருமே உந்தனைநாடி

அழுகு தெப்வமாம் உந்தனைப்பாடி

அமைதி காணலாம் அனைவருமே

(எழி)

நல்ல அறிவு ரைகள்

(சாது சுப்பையா)

சூரியன், சந்திரன், மின்சாரம் இவைகளில் காணுதலீர் சுயம் பிரகாசம் நமது மனதிற்கு ஒளித்திருக்கிறது. அது கடவுளின் பிரகாசமாகும்.

ஆபரணங்கள் இல்லையென்று ஆயாசப்படாதே! ஏன்? கந்புட்டமை ஒன்றே உனக்குக் களங்கமற்ற ஆபரணமாயிருக்கிறது.

சாதி, மத, பேதங்கள் சரீரத்தில் இருக்கும்வரை உன எசாமி தரிசனம் பூசை வழிபாடு சண்மார்க்கத்தையோ பக்தியையோ தர மாட்டாது.

கனவில் கிடைத்த தனமும் கீர்த்தியும் விழிப்பின் வறுமை யையை மாற்றுத்துபோல, உலகில் கிடைத்த பொருளும் புகழும் உண்மைச் சுகம்பெற உதவுமாட்டா.

கனவில் சிங்கத்தை நாமே சிருட்டித்துச் சூல்சாலைப்பால் விழிப்பில் வஞ்சகம் சூதை நாமே சிருட்டித்து அசுரிடம் தாங்கி ரேம்.

அளவு சடந்த பொருள் சம்பாதித்துச் சூலிப்பதால் ஐசுவரியங் அடைவதில்லை, அடைந்த பொருளில் அமைதி கொள்ளுதே ஐசுவரியமென்பதாகும்.

காந்தமானது கம்பிகளின் வழியாக எளக்கிற்கு ஒளித்திருவது போல கடவுளானவர் புத்திவழியாக நமக்கு ஒளி திருக்கிறார்.

ஆதவன் உதயத்தால் தாமரை மலர்கள் விரிந்து அழகுத்திருவது போல, அறிவு உதயத்தால் அன்பு அகிம்சை விரிந்து அமரக்திருப்.

தங்கத்தால் செய்த நகைகள் அனைத்தும் தங்கமே வடிவமாவது போல அங்குமிங்கும் அனைத்தும் ஒங்கும் பொருள்கள் எல்லாம் மங்களமாம் அறிவே வடிவமாகும்.

ஷாஷ்வ

சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் திருக்கோளிலி

பண்:- நட்டராகம்.

செ. வரம்

நீள நினைந்தழியே ஸௌஷ நித்தலுங் கைதொழுவேன் வாளன கண்மடவா எவள் வாழி வருந்தாமே போளில் யெம்பெருமான் குண்ணடையூர்ச் சில நெல்லூப்பெற்றே னாளில் யெம்பெருமா னவை யட்டித் தரப்பனியே.

இராகம்: காமஹர்த்தனி தாளம்: சதுச்சாஜாதிருபகம் (மேளம்: 51)

ஓ: சரிகமபதநி ச அ: சநிதபமகரிச

10	1	0	1
சூ. நி	தா பா. பதா	பா :	பா தா நி
நி. ள	நி இந். தா	யேன்.	. ஶ ..
1 ச்சா நி	தா பபா பதா	பா :	தபமபதநி
நி ள	நினை. ந் கா	யேன்.	. அ
2 ச்சாநி	தா பமகமபத	பா :	பதபம
நி. ள	நினை. ந்த. ய.	யேன்.	. . . மை.
பா தா	பத சநி தபதநி	சா :	சாரிச்சாநிதபதநி
நி ச் க	லாங்கை. சா. யா.	வேன்.	. அ .. . , . .
3 சூ. நி	தா பா. பதா	பா :	பதபம
நி. ள	நினை. ச. ய	யேன்.	. . உ. மை.
பா தா	பகச்சி கபகநி	சா :	சநிதபதநி சா
நி ச் க	லாங்கை. தொ. யா.	வேன்.	. அ
நி சூ	ரீச் நிதபதா	நி :	நிதபம
வா. ளா	னைக்ன. ம. ட	வாள்.	. . அ. வ. ன்
நி தா	பா மா கா மா	பா மா	பாதாநி தா
வா ம	வருந் தா .	மே
1 நி சூ	சூச்சி தபதா	நி :	நிதபம
வா. ளா	னகன். ம. ட	வாள்.	. . அ. வ. ன்
நி தா	பா மா கா மா	பா தா	நீசூ நி தா
வா ய	வருந் தா .	மே
பா , த	பமாபா தா யி	சா ;	நிதபம
கோ. னி	வி. யெம்பெரு	மான்.	. . அ . . .

0	1	0	1
1 பா. த கோ.வி	பம் பா தா நீ வி.யெம்பெ ரு	சா : மான்.	பதங்கிச்னிதபம அ
2 பா. த கோ.வி	பம் பா தா நீ வி.யெம்பெ ரு	த்ர : மான்.	பதங்கிச்னிதபம அ
3 பாபத கோவி.	பதச்னிதபதநி வி.ம.பெ.ரு.	சா ; ; ; மான்.	ரீ ரீ . , குண்டையெ
4 சா. ச கோ.வி	சாச்னிதபதா லெநல். லும். பெற்	நீ ; ; ; ரேன்.	மபதநி அ
5 ச்சாநி கோ. வி	நிதபமபதநீ வி.யெம்.பெ.ரு	சா ; ; ; மான்.	ரீ ரீ . , குண்டை
சரிக்ரி ஆர்ச்சி	ச்னிச்னிதபதா ல. நெல. லுப்.பெற்	நீ ; ; ; ரேன்.	ச்னிதபமபதநி அ
6 ச்சாநி கோ. வி	தாபமபதநீ வி யெம். பெ.ரு	சா ; ; ; மான்.	ரீ ரீ . , குண்டை
சரிச்ரி ஆர்ச்சி.	சாச்னிதபதா ல நெல. லுப்.பெற்	நீ ; ; ; ரேன்.	அ
சாரீ ஆ. வி	க்காக்காக் ரீ லையெம்பெ.ரு	சா ; ; ; மான்.	சரிச்நிரி . . அ . . .
7 சாரீ ஆ. வி	க்காக்கப்மக்ரி லையெம்.பெ.ரு.	க்கா ; ; ; மான்.	சரிக்ரிச்ரிச்நி அ
8 சரீக்ரா ஆ. வி	க்காக்மப்மக்ரி லையெம்.பெ.ரு.	க்கா ; ; ; மான்.	உச்ரிக் அ
9 க்ரிச்னி யட்டித்	தாபமகமபத தரப்.ப.னி.	பதநிச்ரிச்னிதபதநீ யே	அ.வை.
10 க்ரிச்னி அட்டித்	ச்னிச்னிதபதா லை. யெம்.பெ.ரு	நீ ; ; ; மான்.	மபதநி அ
சரீச்னி அட்டித்	தாபமகமா தரப்.ப.னி	பா ; ; ; யே . . .	மாகார் அ
சா ; அ .	;	;	;

வாய்வு குரணம்

உண்ண வாய்வு, முழங்கல் வாய்வு, இடுப்பு வாய்வு, மலக் கட்டு, மலபாக்தம். ஆஜீரனாம். கை கால் அசதி-அழப்பு. பசி பின்னை, வயிற்-றுவலி, ரித்த மயக்கம், பித்த சூலீ, புளி யேப்பம். செஞ்சுக் கரிப்பு முதலா னவாய்வு ரோகங்களை நிக்கி ஜீரனாசக்திக்கும் தேவாரோக்கியத்துக்கும் மிகச் சிறந்த ஆரங்கம்.

உபயோகிக்கும் முறை-இந்தச் சூரணத்தில் ஒத்தோலா வளவு எடுத்து அத்துடன் $\frac{1}{2}$ தோலா அளவு சீனி அல்லது சரிக்கரை கலாந் து அகாரத்துக்கு முன் உட்டெகரண்டு கொஞ்சம் வெங்கிரி அருந்தவும். காலை மாலை தோடர்ந்து உட்டெகரண்வேண்டும். தேகத்தூத அனுசரித்து உட்டெகரண்டு வருப்போன அளவுவகுக்கூட்டியும் குறைத்தும் உட்டெகரண் எலாம். செய், பால், வெண்ணெய் மிகுறயச் சாப்பிடலாம். வாரம் ஒருமுறை எண்ணெய் ஸ்ரானம் செய்யலாம்.

முலிகையிலே தயாரிக்கப்பெற்றது
தொலைபேசி போன்ற வினாக்கள் 75 சதம்.

கம்பு இவ்டஸ் ஸ் கேஸ் 2. [S. I.]
இலக்கையில் கிடைக்கும்பட
ஆக்மனோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி

கஷ்டி அன் கோ.

35. கொத்மலை என்றி. நாவலப்பிடடு.

கி. வா. இத்தொன்று, டெட்டர் மு. வரதராசன். கவாமிசித்தப் போன்ற கவாமி சுத்தானங்க பாரதியார், கவாமி இராமதாசர் ஆகிய பெரியார்களுடைய நால்கள் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சந்தா நேயர்களுக்கு.

இன்றே ஜோதிக்கு ஒன்பது ஆண்டுகள் சிறைவடின் ரன். இந்த ஒன்பது ஆண்டுகளும் பல அன்பர்கள் பல வழிகளிலும் ஜோதியின் வளர்ச்சிக்காகப் பலன் கருதாது உழைத்தன் எர்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எமது இதயங்களின்த கன்றி. சந்தா நேயர்கள் அனைவரும் ஒன்பது ஆண்டுகளாகச் சோகியை அதரித்து வந்தது போலவே இனிமேலும் ஆதரிப்பார்களென்பது எமது உறுதியான நம்பிக்கையாகும். சந்தா நேயர்கள் அனைவரும் தமது சந்தாப் பணங்களை 15-11-57 க்குழுன்றுப் பிவைக்க வேண்டுகின்றோம். அங்குனம் அனப்பிவைப்பின் ஜோதியின் வளர்ச்சிக்குப் பேருபகாரமாப் பிருக்கும்.

ஆத்ம ஜோதி விசேட மஸர்.

அத்ம ஜோதியின் பத்தாவது ஆண்டு சூரபார்த்தமாகச் சோதியின் விசேட மலர் ஒன்று வெளிவருகின்றது. அதைப் பிய ஹளவினையுடையதாய் பலப்பல பெருமத்தின் கட்டுரைகளைக் கொண்டு விளங்குவதாகும். வழுத்தம் போல் மரதந்தோறும் வெளிவருவதை விட இது பிரத்தியேகமாக வெளியிடப்பெறும் விசேட மலர் வேண்டுவோர் பிரத்தியேகமாகத் தங்கள் பொருள்களை பதிவுசெய்துகொள்ள வேண்டுகின்றோம்.

விலை விபரங்கள் பின் அறிவிக்கப்படும்.

ஸ்ரீ கேதார் பத்திரி யாத்திரை.

அத்ம ஜோதியில் தொடர்ந்து ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக வெளிவந்த யாத்திரைக் கட்டுரைகளை பல அன்பர்களுது கேள் விப்படி நால் உருவில் அச்சேற்றி உள்ளேராம். இந்தால் வட இந்திய யாத்திரைசெய்வோர் அனைவருக்கும் பயன்பெறக் கூடியது

விலை 75 சதம். தபாற் செலவு 8 சதமாருதும்.

25 புத்தகங்களுக்கு மேலாகப் பெறவோருக்கு 20 விதம் கழிவு கொடுக்கப்பெறும்.

கொடக்குமிடம்;

ஏதும் ஜோதியிலியும்: நாவலப்பிட்டி. (சிலேரன்)